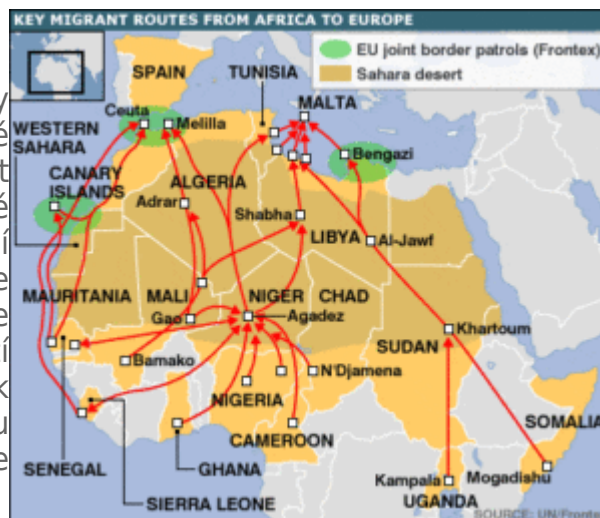

Autor: Orkyniosdrymos

Volně tu navážeme na naše dva předchozí články o nedostatcích současného odporu proti islámské imigraci (1. a 2.) a budeme se dále věnovat chybám a možnostem odporu proti šířeji pojaté imigraci z mimoevropských zemí. Třebaže nyní budeme výrazně méně „idealističtí“ a více „realističtější“ než předešle, budeme se stále pohybovat v rovině teorie, jejíž praktické použití pouze ilustrativně nastíníme, rozvíjet jej tu však nebudeme. Touto cestou navrhne novou metodu odporu, kterou pracovníčně nazýváme *metoda kladení správných otázek*.

Proč bychom měli chtít dělat z Evropy Afriku?

Jak obecně známo, Evropa je již delší dobu cílem mimoevropských migrantů, kteří jsou zhusta zastoupeni příslušníky „barevných“ ras. Tento příval postupem času nabyl tolik na intenzitě, že v současnosti se již jedná o kritický problém. [1] Aniž bychom se tu více zdržovali důvody, označíme tento problém též za fatální – barevnou imigraci zcela odmítáme a považujeme ji za prostředek i znamení destrukce Evropy, které jsme i my součástí.

Zhoršující se stav zcela úměrně vzbuzuje i jisté podoby odporu. [2] Jeho činnost se však bez výjimek vyčerpává bezvýslednou aktivitou a po čase nutně zaniká. Mimo mnohé jiné problémy je příčinou jeho nevyhnutelného selhání i neschopnost pochopit situaci, v níž se nachází.

V rámci dnes převládajícího demokratického diskursu jsou hlavním prostředkem řešení sporů „diskuse“. [3] Právě diskuse jsou hlavní, ne-li jedinou metodou současného protiislámského odporu – svými *argumenty* se snaží přesvědčovat, že imigrace je špatná. Jak si však ukážeme dále, **v současnosti užívané argumenty protiimigračního odporu jsou uboze slabé** – vágní, či přímo demagogické – **a v podstatě nejsou ani argumenty vlastními, spíše jsou zcela v režii protistrany**, která z nich těží.

Podívejme se jen letmo na některá převládající hesla odpůrců imigrace: imigranti způsobují zločinnost; podporují terorismus; berou práci; nejsou v souladu s naší kulturou; atd. Ve skutečnosti se jedná o vágní lži, které jako takové musí vždy prohrát. Stačí se jen zamyslet: většina imigrantů skutečně žádné problémy nepůsobí, jsou to slušní lidé; terorismus podporuje jen menšina, kdyby to bylo jinak, Evropa by již neexistovala; dělají opravdu jen práce, které nikdo dělat nechce [4]; imigranti nejsou v nesouladu s evropskou kulturou, tou je totiž v současnosti „multikultura“, s níž jsou imigranti naopak v naprostém souladu [5]; atd.

Tyto argumenty jsou chabě ukotvené, lživé, jako takové jsou vždy odsouzeny k neúspěchu i posměchu ze strany inteligentnějších zastánců imigrace.

České uprchlické bingo				
bráňme svou vlast	vlastizrada	veziněte si je k sobě domů	multikulť	stačí nám cikáni
pobírači dávek	na naše děti sbíráme víčka	bránit národní kulturu	armáda džihádistů	sluníčka
pseudo-humanisti	budoucnost našich dětí	uzavřít hranice	Duhoslav Slabotka	my jsme tady doma
všechny lodě potopit	hordy barbarů	vystoupit z EU	loutky Bruselu	vyhubit černé opice
brat jen křesťany	až vám znásilní dcery	ekonomičti migranti	genocida Evropy	sami mladí svalnatí muži

Posměšná tabulka shrnující hlavní „argumenty“ odpůrců imigrace. Nalezeno na internetu.

Z výše uvedeného můžeme vyvodit dvojí. Za druhé (2), pro smysluplný odpor je třeba nalézt pevněji (rozumějme *pravdivě*) podložené argumenty. A za první a především (1), současná diskuse je zcela v režii a pod iniciativou zastánců imigrace, to oni předkládají východiska [6], od nichž se pak odvíjí podoba celé diskuze, resp. konkrétní témata, a odpůrci pak v rámci této diskuse pouze *reagují*. Co je však pro odpor nezbytně, mohli bychom říci *životně nutné*, je to, aby přišel sám se svými vlastními, skutečně protichůdnými východisky, která by opozici zcela převrstvila, namísto aby jen neustále potvrzovala oprávněnost její existence.

Jinak řečeno, odpůrci musí přijít s novými vlastními východisky, pevně ukotvenými, na nichž si zastánci imigrace musejí nutně vylámat své zuby. To v praxi znamená převzít iniciativu v předkládání vlastních témat názorových střetů, což pracovně nazýváme *metoda pokládání správných otázek*.

*

Abychom nezůstali jen u čistého teoretizování a abychom výše řečené ilustrovali, pokusíme

se nyní načrtnout několik praktických možností. Nutno však zdůraznit, že jde skutečně o pouhé náčrty, jejich rozvedení do smysluplné použitelnosti se tu věnovat nebudeme.

Kanadský profesor J. Philippe Rushton vypracoval erudovanou a daty hutně podloženou studii, kterou předkládá a dokazuje inteligenční a behaviorální rozdíly mezi jednotlivými rasami. [7], [8] Empiricky tak dokazuje, že příslušníci černé rasy v průměru nejsou schopni stejných intelektuálních výkonů, jako jedinci rasy bílé. Na takovýchto základech by se dal budovat pevněji ukotvený diskurs:

Jistě, migranti mohou být a bezesporu i jsou ponejvíce „dobří“ lidé – ovšem máme kvůli tomu chtít snižovat inteligenční průměr Evropy a našich národů?! A co morální standardy, které jsou nejspíš též do jisté míry vrozené, proč bychom měli jejich snižování ignorovat či přímo chtít?

V úzké souvislosti s předchozím lze poukazovat na kulturní úspěchy. Kolik velkých civilizací vzniklo v Evropě, a kolik v černé Africe? Neomarxisté často oponují environmentálním determinismem (přírodními podmínkami, chcete-li), ale tento argument není těžké vyvrátit detailnějším rozborem jednotlivých případů a jejich vzájemným srovnáváním.

Jestliže jsou stejní jako my, proč nestvořili svoji antickou kulturu, proč neprošli středověkem a osvícenstvím? Proč bychom měli chtít dělat z Evropy Afriku?

Zastánci multikultury často operují s „diverzitou“ coby pozitivní hodnotou. Zaměříme se však na jejich pojetí „diverzity“ – není to spíše celosvětová homogenita? Snaha udržet si jistý osobitý výraz je známkou každého vyspělejšího jedince či vyspělejší společnosti – náš soused či přítel může být dobrým člověkem, ovšem k sobě do bytu si jej stejně nenastěhujeme, chceme ho mít podle svého. Analogicky platí, že zdravá společnost by se měla chtít cizorodým elementům vyvarovat.

*

Svébytnost, skutečná kultura, úkol a poslání, vrozené schopnosti, duševní zdraví civilizace, která by se měla chtít zachovat, ne zničit: toto jsou některé opravdové problémy, o které tu běží – či o které by běžet mělo. Takto pojatý odpor by měl alespoň nějaké základy, na nichž by mohl bezpečně stavět.

Třebaže navrhovaná témata nejsou z našeho hlediska ani zdaleka ideální, představují první krok k jediné reálné nápravě. Teprve až tento krok učiníme, můžeme se smysluplně chystat na krok další, směřující výše k ideálnímu pojetí.

Závěrem je třeba ještě dodat, že navrhovaná metoda nesmí být chápána jako pobídka k „intelektualismu“ a nekompromisnímu odmítnutí lidové propagandy – jde spíše o to, aby ona „lidová“, bezesporu nezbytná komponenta byla řízena něčím vyšším, smysluplnější, něčím skutečně pravdivým. Nepozvedneme se, pokud toto nebude pochopeno.

Poznámky:

[1] Srov. veškerá periodika, informační kanály etc., jakož i fakt, že se problémem imigrace začíná vážněji zabírat celoevropská politika („kvóty“), tedy že tento problém přerostl přes spádovost pomyslné samoregulace.

[2] Vzpomeňme kupř. německé hnutí Pediga či české demonstrace pořádané Adamem B. Bartošem.

[3] Ponechme nyní stranou, že diskuse klesly ze svého ideálního pojetí v podobě *prostředku* řešení problémů (nízkého, nutno dodat) na pouhou vyprázdněnou atrapu, která slouží leda „intelektuálům“ jako vizualizované podněcovadlo jejich intelektualistických masturbací. Z prostředku se stal vlastně cíl, mimo jiné i proto, že diskuse neprobíhá mezi dvěma protínázcí, spíše se jedná o monolog jediné „pravdy“ (toto je hlavní východisko článku výše!) Kupříkladu tato televizní **diskuse** je exemplární ukázkou. Dále si můžeme povšimnout, jak tyto efektně naaranžované „diskuse“ – přesněji tedy monology – slouží k ohlupování nerozlišujících davů (diváci), do nichž vkládají zdání účasti na „občanské společnosti“ se všemi jejími „svobodami“.

[4] Pracovní podmínky nastavuje politika, ne imigranti samotní, ti jsou tudíž jen následkem, ne příčinou.

[5] Evropská kultura ve vyšším smyslu již neexistuje. Za „kulturu“ bývá vydávána lidová konformita a neochota přizpůsobovat se novým věcem – příslovečný „smrádek a teploučko“.

[6] V nejposlednějším zobecnění se jedná o představu, že imigrace je „dobro“.

[7] Jako taková vzbudila bouřlivé reakce ze strany kulturních marxistů a jiných levičáků, kulminujících v neustálém obviňování z „rasismu“. Hlavní **odpověď** odpůrců (o autorovi **zde**) se však již dříve ukázala jako účelově lživá.

[8] V roce 1950 ovšem vydalo UNESCO prohlášení, že lidské rasy ve smyslu jiném, než jaký představuje pouhá klasifikace vnější schránky, neexistují. Tato neuvěřitelná, bezesporu ideologickými předsudky podmíněná představa přežívá doposud (kupř. **tu**.)

Převzato ze stránek Hrdost.net.